

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.mirraheze.org/wiki/Neo-evangelicalisme>

Neo-evangelicalisme (of *nieuw evangelicalisme*) is een stroming in de evangelische beweging die eenzijdige nadruk legt op wat fijn, zacht en vriendelijk is. Er is aarzeling om ergens tegen te zijn; tegen valse leer en valse leraren wordt onvoldoende stelling genomen.

Soms merk je iets op, maar weet je het niet onder woorden te brengen. Je zit een paar maanden in een gemeente, en je weet gewoon: het zit niet goed hier. Maar wat is het toch? Het is allemaal positief en opbouwend, bijbels en verantwoord. Dus daar is niets mis mee. Maar wat is er dan mis? Na een poosje kom je erachter: ze hebben alle scherpe kantjes en negatieve aspecten uit het bijbelse christendom verbannen.

Neo-evangelicalisme is de verbanning van de negatieve aspecten uit het bijbelse christendom. Het hoofdprobleem met het neo-evangelicalisme is niet zo zeer dat het fout is wat het leert. Het is meer datgene wat het NIET leert en wat het weigert te preken. Zo zal de neo-evangelical niet duidelijk tegen zonde preken. Hij zal zich niet afscheiden van valse leer en valse leraren. Hij zal valse leraren niet aanwijzen en ontmaskeren. Hij heeft dit soort 'negatief gedrag' verworpen...

Alleen het fijne, softe en positieve

Neo-evangelicalisme concentreert zich vooral op de fijne en positieve aspecten van het christelijk geloof. De zogenaamde 'negatieve aspecten' (zoals hel, zonde, zelfverloochening, vervolging, oordeel, rechtvaardigheid, enzovoort), daar wordt niet veel over gesproken. In de evangelische praktijk wordt er zoveel nadruk gelegd op de 'fijne' eigenschappen van God, dat het steeds moeilijker wordt om aandacht te besteden aan Gods 'minder fijne' eigenschappen. Zo ontwikkelen massa's christenen een eenzijdig en incompleet beeld van God.

Neo-evangelicalisme is ook een vorm van selectief bijbelgebruik. Alleen de positieve 'feel good' bijbelcitaten/-onderwerpen worden aangehaald. De rest wordt als 'vervelend', 'niet aantrekkelijk', en dus: 'niet relevant' beschouwd.

Het gevolg: gebrek aan ernst, onwetendheid, een incompleet Godsbeeld en daardoor weer nieuwe dwaling (die de ontstane theologische gatenkaas op moet vullen).

A.P. Geelhoed schrijft over neo-evangelicalisme: "De bijbel spreekt bijvoorbeeld voortdurend over de strijd tegen valse leer en valse leraren. Gehele bijbelboeken zijn er door ontstaan, gehele hoofdstukken zijn er aan gewijd, maar als je het onderwerp aan de orde stelt kijken de meeste evangelische christenen je verwonderd aan? Vervolgens beginnen ze zich ongemakkelijk te voelen: "Moet dat nou? Valse leraren, valse leer? Daar heb ik nog nooit bij stil gestaan. Wat ben jij negatief zeg."

Het is niet moeilijk om te zien welke motivatie er achter neo-evangelicalisme schuil gaat: angst en acceptatie. Angst om iets te zeggen dat mogelijk 'niet zo lekker' zou kunnen vallen (zoals praten over de hel). En een hang om door 'de wereld' aardig gevonden te worden en een geaccepteerde gesprekspartner te zijn. Het bijbelse "Maar gij geheel anders" (Efeze 4:20) komt in dit gedachtegoed nauwelijks voor.

Meer informatie

Artikel [Nieuw \(neo\) Evangelicalisme begrijpen](#), vertaald artikel op VerhoevenMarc.be

Bron

Voor de eerste versie van dit artikel is in augustus 2009, met toestemming, tekst overgenomen van [BrievenUitSliedrecht.wordpress.com](#)